

gaar ud paa, at det ikke i Loven skal være bestemt, at Landsfogeden skal have en Uddannelse svarende til den, som kræves af en Mand, for at han kan beklæde et Dommerembede i Danmark. Det ærede Medlem Hr. Vanggaard har nys motiveret Ændringsforslaget og sagt, at selv om Ændringsforslaget blev vedtaget, vilde der jo ikke være noget til Hinder for, at Indenrigsministeren kunde udnævne en juridisk uddannet Mand til Landsfoged i Grønland. Heri har det ærede Medlem fuldkommen Ret; derimod har det ærede Medlem ikke Ret i, at det ikke skulde have nogen reel Betydning, at det udtrykkelig i Loven fastslaaes, hvorledes det domsmæssige Forhold skal være i Grønland. Jeg tillægger det en overordentlig stor Betydning, at det bestemt fastslaaes i Loven, hvorledes Domsvirksomheden skal udøves i paakommende Tilfælde, og jeg vilde meget beklage, om hele Udvalget virkelig skulde have næret Betænkelighed ved at faa dette fastslaaet i Loven. Efter min Mening staar vi langt stærkere internationalt set, naar det i Loven er fastslaaet, at Domsmyndigheden i Grønland udøves af Landsfogeden under Forhold, som giver den fulde Betyggelse for, at Domsafgørelsen er holdbar. Selvfølgelig kunde man etablere en Slags ambulant Domstol, men jeg tror, det vilde være meget uheldigt. Jeg tillægger det, som sagt, stor Betydning, at Domsmyndigheden bliver nøjagtig fastslaaet, saa at der derefter ikke kan være nogen Diskussion om, hvorvidt den Tiltale, som udøves, finder sin rette Afslutning for Landsfogeden.

Om alle de øvrige Ændringsforslag er der opnaaet Enighed, om end der naturligvis har været visse Uoverensstemmelser, men man har forhandlet sig til Rette, og de stilles i fuld Enighed mellem Udvalgets Medlemmer og Ministeriet. Efter min Opfattelse er Lovforslagets Hovedindhold uberrørt af de stillede Ændringsforslag. De allerfleste af Ændringsforslagene anser jeg for en Forbedring, nogle endog for en væsentlig Forbedring af Lovforslaget, men jeg vil ikke lægge Skjul paa, at der er nogle Ændringsforslag, som jeg ikke mener er Forbedringer; jeg haaber imidlertid, at Bestemmelserne maa kunne praktiseres paa en saadan Maade, at der ikke er tabt noget ved deres Udførelse i Livet, men at de, efterhaanden som man arbejder efter Loven, ogsaa vil medvirke til, at man kan administrere fuldt ud betryggende paa Grønland. Jeg tillægger det stor Betydning, at man har bevaret Enheden i Styrelsen, saaledes som denne blev fastlagt ved Loven af 1912, efter at det havde vist

sig uheldigt i den forudgaaende Periode, at man ikke havde Enhed i Styrelsen.

Det er mit Haab, at Skoleinspektørembedet i Grønland maa blive lykkeligbringende for Landets Befolkning, og jeg haaber, det maa lykkes at finde en Mand til dette Embede, som fuldt ud kan gøre Fyldest. Lykkes det, nærer jeg ingen Tvivl om, at Skoleinspektøren, som man jo nu kalder ham, eller Skolekonsulenten — det er jo ikke Navnet, der er det afgørende — vil komme til at udøve en meget betydningsfuld Gerning blandt den grønlandske Befolkning, for det lader sig jo ikke benægte, og benægtes vel heller ikke af nogen, at Skoleforholdene i Grønland trænger til en Forbedring. Jeg tror, man maa erkende, at Hovedforsømmelsen af de grønlandske Skoleforhold ligger forud for 1912, da man ikke havde Enhed i Styrelsen, og man kan saa sige, at den Forbedring, der har fundet Sted af disse Forhold efter 1912, ikke har været stor nok. Men jeg vil dog i denne Forbindelse nævne, at vi i adskillige Aar havde Krigsforhold i Europa, og at vi navnlig i disse Aar i ikke ringe Grad var henvist til at styre Grønland blot ud fra de Principper, at holde det gaaende paa bedst mulig Maade deroppe. Det lykkedes jo, som bekendt, ogsaa altid at holde Forsyningerne vedlige, i det hele taget at klare de Vanskeligheder, som opstod paa Grund af Europas Krigstilstand.

Det nye Skoleinspektørembede vil jo blive en ikke ringe Udgift for Statskassen, idet der vil blive en ret betydelig øjeblikkelig Udgift ved at skaffe vedkommende Embedsmand Bolig i Grønland, og Oprettelsen af det nye Embede bliver jo heller ikke billig paa Grund af den betydelige Løn, som vedkommende skal oppebære. Men det tillægger jeg i denne Forbindelse mindre Betydning, Pengene maa vi skaffe til Veje, naar Talen er om at give Skolevæsenet de bedst mulige Udviklingsvilkaar.

Der har i Udvalget været lange Forhandlinger om Ændringsforslaget under Nr. 8, der foreslaar at nedsætte et Rigsdagsudvalg. Det ærede Medlem Hr. Vanggaard nævnte, at han og hans Partifæller havde haft den Opfattelse og gjort den gældende i Udvalget, at Udvalget skulde have haft en anden S sammensætning, at det skulde have bestaaet af 4 Rigsdagsmænd og af særlig sagkyndige, valgte af Embedsmænd i Grønland blandt forhenværende Embedsmænd. Om en saadan S sammensætning har man ikke kunnet enes, og jeg tror, at det er heldigt, naar man